

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16380/2023
22.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца малолетног АА, малолетног ББ, малолетног ВВ, које заступа законски заступник мајка ГГ, ГГ, свих из ..., ДД, ЂЂ и ЕЕ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Ђурчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство „Голија“ Ивањица, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3164/22 од 22.02.2023. године, у седници већа одржаној 22.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца малолетних АА, ББ и ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3164/22 од 22.02.2023. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев ових тужилаца и делу одлуке о парничним трошковима.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3164/22 од 22.02.2023. године у делу којим је одбијен тужбени захтев ових тужилаца и делу одлуке о парничном трошковима.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 1350/21 од 11.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се тужени обавезе да им због смрти ЂЂ, као оца, односно супруга, сина и брата, на име накнаде нематеријалне штете исплати по 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.08.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да им тужени, као солидарним повериоцима на име накнаде материјалне штете на име сахране, хране и пића, прављења оквира и подизања споменика, те давања подушја по месним обичајима, исплати 886.040,00 динара, са законском затезном каматом почев од 13.10.2015. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев малолетних тужилаца АА, ББ и ВВ, којим су тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде материјалне штете због изгубљеног издржавања за временски период од 12.06.2014. године до 01.08.2020.

године исплати по 1.853.649,00 динара са законском каматом почев од 02.08.2020. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев малолетних тужилаца АА, ББ и ВВ којим је тражено да се тужени обавезе да им на име накнаде материјалне штете због изгубљеног издржавања за период од 01.08.2020. године па убудуће, плаћа месечно 27.128,00 динара, да доспеле рате плати одједном у року од 15 дана, а будуће сваког наредног месеца најдаље до 05. у месецу на руке законског заступника малолетних тужилаца. Ставом петим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно надокнаде парничне трошкове у износу од 97.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3164/22 од 22.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена наведена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија малолетних тужилаца дозвољена, док је ревизија преосталих тужилаца недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У предметној парници, у којој је више лица из истог штетног догађаја поставило појединачне захтеве за накнаду материјалне и нематеријалне штете, тужиоци се налазе и процесној заједници обичних (простих) супарничара и вредност предмета спора према члану 205. став 1. тачка 2 ЗПП за сваког од њих утврђује се појединачно на основу одредби чланова 28. и 29. ЗПП. Вредност предмета спора побијаног дела пресуде за сваког од малолетних тужилаца је 5.367.369,00 динара, који износ чини накнада нематеријалне штете од 1.000.000,00 динара, материјалне штете од 886.040,00 динара, од 1.853.649,00 динара, као и 1.627.680,00 динара, који износ одговара збиру потраживања на име изгубљеног издржавања за време од пет година. Вредност предмета спора побијаног дела по ревизији преосталих тужилаца је 1.886.040,00 динара, који износ чини потраживање накнаде нематеријалне штете од по 1.000.000,00 динара и 886.040,00 динара на име накнаде материјалне штете. У време преиначења тужбе 04.02.2021. године, вредност 1 евра по средњем курсу Народне банке Србије била је 117,38 динара, тако да вредност предмета спора по тужби сваког од малолетних тужилаца представља динарску противвредност 45.649 евра, па је ревизија ових тужилаца дозвољена. Вредност предмета спора преосталих тужилаца представља динарску противвредност 16.040 евра и ревизија преосталих тужилаца је недозвољена, па је одлука у ставу другом изреке донета на основу члана 413. ЗПП.

Испитујући правноснажну пресуду у побијаном делу по ревизији малолетних тужилаца у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став. 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, отац малолетних тужилаца преминуо је ...2014. године од повреда задобијених падањем гране дрвета, у прилици када је он бесправно, без заштитне опреме за рад у шуми, вршио сечу дрвећа и поред забране туженог, као правног лица које газдује шумом у државном власништву.

Са полазиштем на овако утврђене чињенице, на основу одредби чланова 154. став 1, 174. и 177. Закона о облигационим односима, нижестепени судови налазе да је објективна одговорност туженог за опасну делатност у конкретном случају искључена, пошто је штета резултат противправних радњи покојног оца тужилаца, који је у наведеним околностима поступао супротно забрани туженог.

Наводима ревизије, тужиоци споре правилност утврђења чињеница које опредељују закључак о искључењу одговорности туженог по члану 177. став 2. Закона о облигационим односима, због којих разлога се по члану 407. ЗПП, ревизија у конкретном случају не може изјавити. При томе, наводи ревизије не доводе у сумњу правилност утврђења чињеница да је покојни отац тужилаца сечу вршио без основа, без било каквог уговорног односа са туженим, као и да спорном приликом није носио заштитну опрему, које чињенице су довољне за закључак о ослобађању туженог од одговорности за предметну штету.

Одредбом члана 174. Закона о облигационим односима прописано је да за штету од опасне делатности одговара лице које се њом бави.

Одредбом члана 177. став 2. Закона о облигационим односима прописано је да се ималац ствари ослобађа одговорности ако докаже да је штета настала искључивом радњом оштећеника или трећег лица, коју он није могао предвидети и чије последице није могао избећи или отклонити.

Стога, чињеница изричите забране за сечу дрвећа спорног дана, чије постојање тужиоци споре, није неопходна за закључак о искључењу одговорности туженог, пошто је покојни отац тужилаца без правног основа, самоиницијативно вршио сечу дрвећа, а при томе није користио било какву заштитну опрему. Последице оваквих противправних радњи тужени нити је могао предвидети, нити њихове последице избећи или отклонити.

Правилно је на основу одредби чланова 165. став 1, 153. став 1. и 154. ЗПП, одлучено и о парничним трошковима.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**